

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

06 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte

Ursache Petru

judecători

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Gavriliță Vitalie, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 iulie 2017, în cauza penală în privința lui

Grițco Oleg Mihail, născut la XXXXX,
domiciliat în XXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. *Prima instanță: 09.01.2017 – 16.03.2017;*
2. *Instanța de apel: 25.04.2017 – 13.07.2017;*
3. *Instanța de recurs: 20.09.2017 – 06.12.2017.*

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Căușeni din 16 martie 2017, pronunțată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, prevăzută de art. 364/1 Cod de procedură penală, Grițco Oleg Mihail a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264 alin. (1) Cod penal la amendă în mărime de 150 (una sută cincizeci) unități convenționale, fără privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport.

2. Pentru a pronunța sentința prima instanță a constatat, că Grițco Oleg Mihail la 26 august 2016 în jurul orelor 15.00, conducând automobilul de model „Volvo 50” cu numărul de înmatriculare XXXXX, deplasându-se pe strada Calea Basarabiei din r-nul Căușeni, ieșind la intersecția cu strada Mateevici, drum principal, încalcând prevederile capitolului V pct.2.1 „cedează trecerea” și pct.2.3 „drum cu prioritate”, pct. 39-40 al Regulamentului Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr.357 din 13.05.2009, care obligă aducătorul de vehicul înaintea virării la stingă sau întoarcerii să se apropie din timp axa drumului, în cazul circulației dublu sens, sau de marginea stângă a carosabilului cu circulația în sens unic, să cedeze trecerea vehiculelor care vin din sens opus și urmează să se deplaseze înainte sau la dreapta, precum și pietonilor; înaintea începerii deplasării, încolnării sau altei schimbări a direcției de mers, trebuie să se asigure că această

manevră va fi executată în siguranță și nu va crea obstacole pentru ceilalți participanți la trafic, în cazul în care vehiculul iese de pe un teritoriu adiacent drumului, conducătorul trebuie să se informeze prin intermediul mijloacelor de semnalizare rutieră și să circule doar în direcția permisă de deplasare pe drumul respectiv, să cedeze trecerea pietonilor și vehiculelor care circulă pe acest drum, nu a cedat trecerea și s-a tamponat în automobilul de model „Daewoo Nubira” cu numărul de înmatriculare XXXXX, condus regulamentar de cet. Tataru Andrei.

În rezultatul accidentului rutier, pasagerei Guțan Tatina Igor, conform raportului de expertiză medico-legală nr.237/D din 18.10.2016, i-a fost cauzată vătămare corporală medie.

Acțiunile inculpatului Grițco Oleg Mihail au fost încadrate în baza art. 264 alin. (1) Cod penal – *încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana, care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare medie a integrității corporale sau a sănătății.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea parțială a acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care inculpatului Grițco Oleg Mihail să-i fie stabilită pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 225 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 1 an și încasarea din contul inculpatului Grițco Oleg Mihail în folosul statului, cheltuielile de judecată în sumă de 817 lei, suportate la efectuarea expertizelor judiciare în cadrul urmăririi penale.

În susținerea solicitării a invocat blândețea pedepsei, indicând că instanța de judecată a reținut aceleași circumstanțe atenuante atât la aplicarea unei pedepse minime cu amendă de 150 unități convenționale, cât și la aplicarea prevederilor art. 78 Cod penal, iar pedeapsa aplicată fără privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 iulie 2017 a fost respins ca nefondat apelul declarat, cu menținerea hotărârii contestate.

5. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut, că judecarea cauzei în instanța de fond a avut loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în corespundere cu prevederile art. 364/1 Cod de procedură penală, probele fiind apreciate corect prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, prima instanță corect concluzionând asupra vinovăției inculpatului Grițco Oleg Mihail de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal.

Instanța de apel a menționat că, cercetarea judecătorească s-a efectuat în procedură simplificată în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, astfel legalitatea sentinței atacate a fost verificată sub aspectele de drept: dacă există erori procesuale și dacă măsura de pedeapsă este stabilită în limitele legii.

Astfel, reieșind din conținutul apelului declarat de acuzatorul de stat care își exprimă dezacordul său cu pedeapsa aplicată vinovatului, instanța de apel a verificat legalitatea acesteia și a constatat că, prima instanță a acordat deplină

eficiență prevederilor art. 7, 61, 75, 76-78 Cod penal și respectând dispozițiile art. 364/1 alin. (8) Cod de procedură penală, i-a stabilit o pedeapsă echitabilă, legală și proporțională pentru infracțiunea săvârșită.

Sub acest aspect, instanța de apel a subliniat că, potrivit sancțiunii prevăzute în art. 264 alin. (1) Cod penal, pedeapsa complementară cu (sau fără) privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de până la 2 ani se aplică doar în cazul stabilirii pedepsei principale cu închisoare de până la 3 ani, însă, în speță, inculpatul a fost pedepsit la amendă în mărime de 150 unități convenționale.

Astfel că, argumentele acuzatorului de stat privind stabilirea unei pedepse sub formă de amendă și cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 1 an, au fost considerate nefondate.

Totodată, instanța de apel s-a expus și asupra criticii apelantului ce vizează și partea ce ține de încasarea cheltuielilor judiciare, reținând lipsa de temei întru intervenirea în sentința instanței de fond și în această parte, deoarece verificând materialele dosarului în raport cu argumentele din cererea de apel, a conchis că acestea sunt vădit neîntemeiate și în acest sens a notificat prevederile art. 143 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, fiind reținut că expertiza medico-legală a fost ordonată de către organul de urmărire penală în vederea constatării gradului vătămarilor cauzate părții vătămate Guțan Tatiana în urma săvârșirii infracțiunii de către inculpatul Grițco Oleg Mihail, acțiuni procesuale ce țin de administrarea probatoriului și formularea învinuirii, care sunt puse în sarcina părții acuzării.

În sensul dat, instanța de apel a constatat faptul că cheltuielile suportate în cadrul urmăririi penale în vederea demonstrării vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, prin numirea efectuării expertizelor judiciare, reprezintă cheltuieli judiciare ce sunt achitate din bugetul statutului.

6. Decizia instanței de apel, pronunțată integral la data de 27 iulie 2017, este atacată, la 17 iulie 2017, cu recurs ordinar de procuror, care, invocând temeiul de drept prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală – *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*, solicită casarea acesteia, cu rejudecarea cauzei în instanța de apel.

În opinia acuzatorului de stat, pedeapsa stabilită inculpatului este prea blândă în raport cu circumstanțele cauzei și nu va atinge scopul, educativ și preventiv al pedepsei aplicate, considerând că este necesar de a fi aplicată o pedeapsă mai aspră.

Totodată, în opinia recurentului este neîntemeiată și concluzia instanței de apel, prin care a fost respinsă cererea procurorului de a încasa cheltuielile judiciare pentru efectuarea expertizei medico - legale suportate în mărime de 817 lei, deoarece contravine normelor procesual penale.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

Colegiul penal, analizând conținutul recursului declarat, consideră că alegațiile acuzatorului de stat sunt nefondate și în acest sens reiterează că, judecarea cauzei penale vizate în recursul ordinar a avut loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, și la judecarea apelului declarat de procuror, instanța de apel a verificat îndeplinirea de către prima instanță a cerințelor dispozițiilor art. 364/1 alin. (1) și (4) Cod de procedură penală, constatând că opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii simplificate nu a fost viciată și respectând prevederile pct. (8) al acestui articol, ținând cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, inculpatului i-a fost stabilită o pedeapsă echitabilă pentru infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. (1) Cod penal.

Astfel, analizând decizia atacată, instanța de recurs conchide, că instanța de apel legal și întemeiat a menținut hotărârea primei instanțe, deoarece la judecarea apelului, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, respectând prevederile art. 414 alin. (1), (5) și 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, așa cum este indicat în pct. 5 din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară.

Referitor, la alegațiile acuzatorului de stat privind incorectitudinea soluției instanței de apel de respingere a cererii procurorului, prin care s-a solicitat încasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpatului, Colegiul penal reține, că nici prevederile art. 229 Cod de procedură penală, la care se referă procurorul în recurs, nu sunt aplicabile și în acest sens se atrage atenția asupra faptului că, potrivit alin. (1) art. 229 Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului, iar alin. (2) al normei indicate supra, statuează că, instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare.

Mai mult ca atât, instanța de recurs reține faptul, că argumentele invocate de recurent, au constituit obiect al examinării la judecarea cauzei în instanța de apel, și asupra acestora instanța judecătorească s-a expus argumentat în hotărârea pronunțată.

În ce privește indicarea art. 65 Cod penal de către acuzatorul de stat, care în opinia acestuia urma să fie aplicat în privința inculpatului, și anume de a fi privat de dreptul de a conduce mijloace de transport, instanța de recurs reiterează, că decizia de a priva condamnatul de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate este adoptată de instanța de judecată în baza materialelor dosarului, ținându-se cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează răspunderea etc., or, în speță se constată că, instanțele de fond au ținut cont de toate circumstanțele prescrise în

art.75 Cod penal și analizând situația de fapt au ajuns la concluzia ca inculpatul să nu fie privat de dreptul de a conduce mijloace de transport.

În aceste condiții instanța de recurs consideră, că n-a fost constatată prezența în speța examinată a unor erori de drept, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide, că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, de aceea recursului ordinar declarat de procuror se declară inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Gavriliță Vitalie împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 iulie 2017, în cauza penală în privința lui **Grițco Oleg Mihail**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la data de **05 ianuarie 2018**.

Președinte

Ursache Petru

Judecător

Toma Nadejda

Judecător

Țurcan Anatolie